

РЕШЕНИЕ

№ 10692

гр. София, 27.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 17.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7354** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба подадена от „Алексия 2002“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя М. З. чрез адв. В. Ч. от АК – В. срещу Решение № Ц-17/01.07.2022г. на КЕВР, с което считано от 01.07.2022 г. актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции,
с комбинирано производство, определена с Решение № Ц – 19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, в частта по т. 35, в размер на 475, 02 лв./MWh и с което е определена премия за тази цена в размер на 86,61 лв./MWh без ДДС.
С жалбата се изразява недоволство от определената преференциална цена, тъй като жалбоподателят счита, че размерът на актуализация не е адекватен на реалните пазарни условия и тази т.нар. „премия“ на практика обрича производителите на електрическа енергия от този вид електроцентрали на фалит, тъй като изкупната цена няма да покрие разходите за производството. По този начин, според жалбоподателя решението не постига заложените в чл. 6, т. 1 вр. с чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ цели и Наредба № 1/14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическа енергия. При постановяване на решението, КЕВР не е съобразила писмените становища на производителите на електрическа енергия от тази група електрически централи, вкл.

становището на „Алексия 2002“ ООД и писмо на МЗХ, в което изрично се посочвало, че цените на силажа са завишени с 50 на сто за изтеклия период от 01.07.2021г. до 30.06.2022г. В становище до КЕВР от производителите на този вид енергия вх. № 12-00-1277/15.06.2022г. е посочено, че с писмо от 5.5.2022г. е представен „Оперативен анализ на основни земеделски култури към 31.10.2021г. на Министерство на земеделието, в който се сочи, че за периода от 13.04.2021г. до 14.04.2022г. има изменение в цените на основните зърнени култури, които се увеличават от 50% до 59%. В становище изх. № 12-617/5.5.2022г. на КЕВР е констатирано, че преференциалните цени на електрическа енергия произведена от биомаса, следва да бъде актуализирана с коефициент 40.26%, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи, в което е посочено, че трите ценообразуващи елемента на електрическа енергия от възобновяеми източници са се повишили главоломно. Жалбоподателят счита, че при издаване на оспореното решение не са актуализирани разходите за производство на електрическа енергия, което била една от основните причини за крайния резултат – премия от 86,61 лв./MWh без ДДС. В заключение е отправено искане за отмяна на Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. на КЕВР в частта по т. X от диспозитива, с която се актуализира преференциалната цена на електрическа енергия, произведена от електроцентрали с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство – определена с Решение № Ц – 19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, в частта по т. 35 – на 475, 02 лв. и е определена премия за тази цена в размер на 86,61 лв./MWh без ДДС

В хода на съдебно производство жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Ч., който поддържа жалбата и моли за отмяна на решението в атакуваната му част. Представя становище. Претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от юрк. Р., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Представя писмени бележки, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ ЕАД, редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществуването на спора.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят „Алексия 2002“ ООД има качеството производител на електрическа енергия с инсталирана мощност до 1,5 MW за производство на електрическа енергия чрез индиректно използване на биомаса /растителни и животински субстанции/, а именно притежава „Електроцентрала за производство на електрическа енергия, произведена чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия с присъединителна мощност 1499 1487 kW”, находяща се в ПИ -050064 с Е. 67310, м. „Г.“, [населено място], [община], обл. М.. В случая „Алексия 2002“ ООД има правен интерес да атакува решението на КЕВР в частта му по т. X, с оглед обстоятелството, че притежава характеристиката на електроцентрала с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работеща чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство. По делото е представен

договор за изкупуване на електрическа енергия от 03.02.2022г., договор за компенсиране с премии № ВЕИ-202/31.07.2019г., сключен с Фонд „сигурност на електроенергийната система“, както и удостоверение от последното, че през периода 01.01.2022г. до 30.06.2022г. този договор е бил действащ.

В изпълнение на нормативно определеното задължение в чл.32, ал.1 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ КЕВР ежегодно до 30 юни определя преференциални цени за изкупуването на електрическата енергия от възобновяеми източници (ВИ), с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW:

Със Заповед № 3-Е-93 от 12.04.2022 г. на председателя на КЕВР е създадена работна група със задача да извърши анализ на данните и документите, свързани с определянето на премии за електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW, както и определянето и актуализирането на преференциалните цени за продажба на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW.

На 23.05.2022 г. е изготвен доклад с вх. № Е-Дк-1499 от 23.05.2022 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“, който е приет от Комисията с решение по т. 1 от Протокол № 128 от 27.05.2022 г. Със същото решение КЕВР е приела и проект на решение относно определянето на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, актуализация на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от биомаса и определяне на премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW.

На основание чл. 14, ал. 1 от ЗЕ проектът на решение е подложен на обществено обсъждане, проведено на 06.06.2022 г., за което е съставен Протокол от 06.06.2022 г.

На 01.07.2022 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което с 3 гласа „за“, от които 2 гласа „за“ на членове на Комисията със стаж в енергетиката е взето решение, с което актуализира, считано от 01.07.2022г. актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство – Решение № Ц-19 от 28.06.2013г. на КЕВР в частта по т. 35.

На 01.07.2022 г. е издадено и оспорваното в настоящото производство Решение № Ц-17/01.07.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по Х, с което считано от 01.07.2022 г. актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство - Решение № Ц-19 от 28.06.2013г. на КЕВР в частта по т. 35 – 475,02лв./MWh и определя премия за тази цена в размер на 86,61 лв./ MWh.

По делото като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета Съдебно –техническа експертиза, изготвена от вещото лице В. К.. От отговорите на задачите се установява,

че себестойността за производството на 1 MWh без ДДС електрическа енергия от електроцентрали с инсталирана мощност над 500 kW до 1.5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство /група 6.24/ - Решение No Ц-19 от 28.06.2013г. на КЕВР при отчитане себестойността на суровините и материалите, вложени в производството на електрическа енергия през периода 01.07.2021г. - 30.06.2022г. и конкретно ценовите равнища на суровините към 01.07.2022г. при актуалните пазарни условия за тяхното закупуване, доставяне и преработка съответства на изчислената цена в размер на 475,02 лв./MWh. Премията по т. X от процесното решение е определена като разлика между определената до влизането в сила на този закон преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници в зависимост от първичния енергиен източник, съгласно изискванията на §28, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 9 от 2021 г.

По искане на жалбоподателя е допусната и приета допълнителна експертиза, доколкото същият счита, че при формиране на преференциалната цена не е взета предвид инфлацията за суровини и експлоатационни разходи и не е приложена методиката по чл. 32, ал. 4- 8 от ЗЕВИ.

От допълнителното заключение на СТЕ се установява, че няма нормативно изискване за производителите на електрическа енергия от електроцентрали като процесната да спазват определено съотношение на суровините - царевичен силаж и оборски тор, но това съотношение на количествата суровина влияе на съотношението на разходите за тези суровини, както и на обема произведена електрическа енергия. В тази връзка вещото лице посочва също, че при правилно експлоатиране на централата е въпрос на управленско (технологично) решение и анализ „разходи - ползи“ използваните суровини - царевичен силаж и оборски тор да са в съотношение, което да води до увеличаване на производителността и намаляване на разходите, но ако даден инвеститор смята бизнеса си, респективно технологията която ползва за нуждите на производството на електрическа енергия за непечеливш, то той би взел мерки за оптимизация на дейността си или би сменил технологията с която работи, с друга по-благоприятна за ресурса, който използва. При неправилен анализ от страна на дадено дружество производител и вземането на управленски решения за производствения процес коренно разминаващи се със заложената в ценовите Решения на КЕВР ценова рамка и ползите заложи в нея, в т.ч. норма на възвръщаемост за групата производители, неминуемо би довело до реализиране на по-високи разходи, а от там до намаление на приходите, респективно възвръщаемостта.

Вещото лице дава отговор, че не съществува изискване за спазване на определено съотношение, но предвид спецификата на работа при производството на електрическа енергия от биогазови централи, КЕВР е заложила съотношение на разходите за суровини - оборски тор и царевичен силаж в обем, който позволява постигането на нормална норма на възвръщаемост. В резултат на това, при използването на двете суровини в

оптимални количества на база производствените нужди на отделните централи работещи с такава технология, всеки инвеститор има възможност да постигне различна доходност в зависимост от индивидуалното управление на инвестиционния си проект.

Допълнителното заключение на СТЕ установява също, че еквивалентна

енергия на суровината за производство на 1 MWh енергия, се установява чрез съотношението на: количествата електрическа енергия (MWh/електрическа ефективност (КПД, в %), или 7 000 MWh: 29% = 24 138MWh, (в т.ч. 18 103 MWh (75% от оборски тор) + 6 034 MWh (25% от царевичен силаж)). Алтернативен вариант за изчисляване на себестойността на 1 MWh електрическа енергия с отразяване изменението в пазарните цени през периода 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г. на компонентите, които формират тази себестойност разходите за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорта и разходи за труд и работна заплата не е възможно да се направи, тъй като в ЗЕВИ изрично е посочен периода и източниците на информация, които следва да се използват. А дори и да се изискат повторно, то данните няма как да се различават от тези предоставени на КЕВР и посочени по-горе. Методиката, определена съгласно чл.32 ал.4 - 8 вкл. от ЗЕВИ за определяне на размера на изменението на ценообразуващите елементи при актуализиране на преференциалната цена е правилно използвана, относителните тегла на ценообразуващите елементи, определени при първоначалното определяне на преференциалната цена (Решение Ц-19/28.06.2013 г. на КЕВР) са използвани коректно.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по чл. 32 ал.4 от Закона за енергията от възобновяеми източници ЗЕВИ. За жалбоподателя е налице личен и пряк правен интерес /явява се адресат/ от обжалване на Решение № Ц-17/01.07.2022г. на КЕВР.

Оспореното решение е прието от компетентен административен орган, при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на изискванията на закона, подписано е, поради което и съдът намира, че същото представлява валиден административен акт.

При издаване на решението не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Според чл. 31, ал. 1 от ЗЕВИ (в редакцията обн. ДВ, бр. 100 от 18.12.2015г.), електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от обществения доставчик, съответно от крайните снабдители, по определената от КЕВР преференциална цена, действаща към датата на въвеждане в експлоатация по смисъла на Закона за устройство на територията на енергийния обект за производство на електрическа енергия.

Електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува въз основа на сключени дългосрочни договори за изкупуване, като цената не се изменя за срока на договора за изкупуване, освен в случаите по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ актуализиране на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса (арг. от чл. 31, ал. 2 и ал. 4 от ЗЕВИ).

Съгласно изискванията на чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, КЕВР ежегодно до 30 юни, актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ, а именно: разходи за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорт и разходи за труд и работна заплата. Съгласно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ коефициентът, отразяващ

изменението на стойността на ценообразуващите елементи, се определя като произведение от: изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от ВИ, изразено в проценти, и дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти. Процентът на изменение на разходите за суровините за производство на електрическа енергия от биомаса се определя, като се вземат предвид определените и обявени от министъра на земеделието, храните и горите годишни индекси за изменение на цените на тези суровини (чл. 32, ал. 6 от ЗЕВИ). Процентът на изменение на разходите за горива за транспорта се определя въз основа на средната пазарна цена на съответния ценообразуващ елемент за предходната отчетна година - чл. 32, ал. 7 от ЗЕВИ. Процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата се определя въз основа на данните от Националния статистически институт за изменението на средната работна заплата за предходната календарна година- чл. 32, ал. 8 от ЗЕВИ.

При провеждане на административното производство, приключило с издаване на Решение Ц-17/01.07.2022г. на КЕВР е проведено обществено обсъждане в съответствие с разпоредбата на чл.14 ал.1 пр.3 от ЗЕ, като са представени възражения от др. лица, обсъдени от административния орган.

Неоснователни са изложените в жалбата оплаквания за несъобразяване от страна на КЕВР с писмените становища на производителите на електрическа енергия. Видно от мотивите на решенето /стр. 3-10/ КЕВР подробно е обсъдила възраженията на заинтересованите лица. Съгласно чл. 35 от АПК, административният орган следва да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да обсъди възраженията и обясненията на заинтересованите страни, но по аргумент от чл. 59, ал. 2 от АПК не представлява задължителен реквизит отразяването на възраженията на заинтересованото лице и излагане на мотиви защо тези възражения не се приемат, ако са изяснени всички релевантни обстоятелства, поради което е недопустимо цитираната правна норма да бъде допълвана по тълкувателен ред.

Съдът намира за неоснователни наведените от жалбоподателя доводи, касаещи начина по който е формиран коефициента, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ. Както бе посочено по-горе на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ Комисията ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ, а именно: разходи за суровини за производство на енергия; разходи за горива за транспорта и разходи за труд и работна заплата. Останалите ценообразуващи елементи са определени в Решение № Ц-19 от 28.06.2013г. на КЕВР в частта му по т.35, когато за първи път е определена преференциалната цена за изкупуване на електрическата енергия за групата производители, в която попада централата на жалбоподателя. Решение Ц-19 от 28.06.2013 г. в посочената част е влязло в законна сила,

поради което цената и съответните ценообразуващи елементи не могат да бъдат променяни.

Безспорно, е наложително разграничението между двете административни производства- за определяне на нова цена и за нейното ежегодно актуализиране в съответствие с цитираните нормативни правила.

Законодателят е посочил изрично, че цената на електрическата енергия от възобновяеми източници не се изменя за срока на договора за изкупуване по чл. 31, ал. 2 от ЗЕВИ, като след изтичане на този срок преференции за цените не се предоставят (чл. 31, ал. 4, чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ). Предвидено е изключение от принципа на „неизменност“ в случаите по чл. 32, ал. 4 от с.з. Комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ, каквото е процесното решение.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в оспореното решение КЕВР е използвала неправилни и необосновани изходни данни и размерът на актуализация е неадекватен на реалните пазарни условия. Това твърдение безспорно се опровергава от от прието по делото основно и допълнително заключение на СТЕ. От същите става ясно, че КЕВР правилно е актуализирала преференциалната цена на тази група производители, като е спазила редът по чл. 32, ал. 4-8 от ЗЕВИ и е спазила съотношението на ценообразуващите елементи, първоначално приети с Решение № Ц-19 от 28.06.2013г. на КЕВР, в частта му по т. 35. Установи се, че КЕВР правилно е отразила изменението на ценообразуващите елементи, като е използвала източниците, посочени в ЗЕВР и не е възможно да се направи алтернативен вариант за изчисление себестойността на 1 Mwh ел. енергия с отразяване изменението на пазарните цени през периода 01.07.2021г. – 30.06.2022г. на компонентите, които формират тази себестойност, тъй като в ЗЕВИ изрично е посочен периода и източниците на информация, които следва да се използват.

Съгласно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, се определя като произведение от: 1. изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, изразено в проценти, и 2. дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти.

В процесния случай, коефициентът е изчислен като произведение на елементите, посочени в ал. 5 на чл. 32 от ЗЕВИ. Т.е. с коефициента не следва да се актуализира преференциалната цена, а отделните ценови елементи. Това е така, тъй като коефициентът по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ се изчислява като сбор от произведенията на относителните дялове на разходи за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорт и разходи за труд и

работна заплата през предходната година, умножени със съответните индекси на изменение на съответните нормативно посочени разходи. В тази връзка прилагането на такъв подход на изчисление, при който общият коефициент да се приложи спрямо общия размер на цената не кореспондира с описания начин на актуализация в ЗЕВИ, а именно да се прилага само по отношение на посочените три елемента. Т.е., коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 от същия (разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата) е приложен към стойността на отделните ценообразуващи елементи, в резултат на което е изчислена новата им стойност, съответно новата тежест на отделните елементи от общите, изразено в проценти. В този смисъл са Решение № 9211 от 17.08.2021 г. по адм. дело № 1805 от 2020 г. на ВАС, Решение № 6105 от 21.06.2022 г. по адм. дело № 7291 от 2021 г. на ВАС.

КЕВР е изисквала данни от министъра на земеделието и от НСИ каквото е изискването на чл. 32, ал. 6 и ал. 8 от ЗЕВИ, приложени стойности е използвала КЕВР при актуализация на трите елемента, което се потвърждава и от заключението на вещото лице в изготвената и приета по делото СТЕ. С писмо с изх. № Е-04-24-2 от 11.04.2022 г. от Националния статистически институт (НСИ) е изисквана информация, необходима за определянето на процента на изменение на разходите за горива за транспорта и на разходите за труд и работна заплата, относно процента на тяхното изменение през 2021 г., спрямо предходната календарна година. С писмо с вх. № Е-04-24-2 от 18.04.2022г. НСИ е предоставило информация, както следва: Процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата за 2021 г. спрямо предходната календарна година въз основа на данните за изменението на средната работна заплата за 2021 г. от 11,5% е в размер на 18 608 лв., спрямо 16 687 лв. за 2020 г. Процентът на изменение на разходите за горива за транспорта за 2021 г. спрямо предходната година въз основа на средната пазарна цена е 121,25% т.е. средногодишната инфлация е 21,25%. За определяне на процента на изменение на разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса с писма с изх. № Е-03-13-1 от 11.04.2022 г., с изх. № Е- 03-13-1 от 06.06.2022 г., с изх. № Е-03-13-1#2 от 06.06.2022 г. и с изх. № Е-03-13-2 от 21.06.2022 г. от министъра на земеделието е изисквана информация, относно годишните индекси за изменение на цените на суровините за производство на електрическа енергия от биомаса за предходната календарна година. Информацията е получена с писма с вх. № Е-03-13-1 от 03.05.2022 г. и с вх. № Е-03-13-2 от 28.06.2022 г., видно от които, средният индекс на изменение за 2021г. на цената на суровината от земеделието за производство на електрическа енергия от биомаса -царевица за силаж е 4,3% и оборски тор е - 2,2%. По отношение на представените данни за суровината силаж и оборски тор, следва да се има,че съгласно изискванията на чл. 32, ал. 6 от ЗЕВИ, при актуализиране на цени по реда на чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, Комисията взема предвид само определените и обявени от министъра на земеделието, храните и горите годишни индекси за изменение на цените на тези суровини. Заложеното съотношение от КЕВР на отделните суровини отговаря на групата „електрически централи с

инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство“, но не и на конкретните такива на дадено дружество производител. Както се сочи и в изготвеното допълнително заключение на СТЕ въпрос на управленческо решение е на дадено дружество -производител и съответно на индивидуален подход използваните суровини – царевичен силаж и оборска тор да са в съотношение, което води до увеличаване на производителността и намаляване на разходите. По отношение на периода, следва да се има предвид, че съгласно изискванията на чл. 32, ал. 7 и ал. 8 от ЗЕВИ процентът на изменение на разходите за горива за транспорта се определя въз основа на средната пазарна цена на съответния ценообразуващ елемент за предходната отчетна година и процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата се определя въз основа на данните от Националния статистически институт за изменението на средната работна заплата за предходната календарна година. Предвид това, КЕВР е актуализирала преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от биомаса с коефициент, който отразява изменението на стойността на горепосочените ценообразуващи елементи, съгласно информация от официалните източници и за периодите посочени в ЗЕВИ. Утвърдената преференциална цена се актуализира на база актуализираната през предходната година стойност на ценообразуващите й елементи. Този факт се потвърждава и от финансовия модел, от където става ясно, че е актуализирана цената по предходното решение, а именно - Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., в частта по т. 35.

От изложеното може да се направи извод, че цената се определя веднъж за целия 20- годишен период. Същата се формира като резултат от дисконтираните необходими годишни приходи, разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване. След това всяка една година с натрупване този размер се актуализира със съответния коефициент, отразяващ изменението на трите елемента (чл. 32. ад. 2, т. 6,7 и 8 от ЗЕВИ), като полученият коефициент само числово изменя останалите елементи в модела, т.е. не са налице различни финансови модели за изчисляване на цената с различни стойности. Финансовият модел представлява по същество регулаторна норма, която осигурява на инвеститора заложената възвръщаемост за годините на експлоатация, при спазване на заложените параметри в него. Той не е индивидуален модел за отразяване на конкретните особености и разходи на отделен участник в групата, ограничена по инсталираната мощност.

Предвид гореизложеното, се обосновава извод, че с постановеното решение в частта по т. X КЕВР е спазила и заложените по чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕВИ цели., като законосъобразно е актуализирала вече определени по реда на чл. 32, ал. 1 от ЗЕВИ преференциални цени, по които следва да се изкупува електрическа енергия произведена от биомаса.

В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл.146 от АПК за отмяната на Решение № Ц-17/01.07.2022 г. в частта му по т. X, поради което се явява законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати на КЕВР сумата от 240 лева за разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ във вр.чл.78 от ГПК. По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Алексия 2002“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ц-17/01.07.2022г. на КЕВР, в частта по Х, с което считано от 01.07.2022 г. актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство, определена с Решение № Ц – 19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, в частта по т. 35, на 475, 02 лв./MWh и е определена премия за тази цена в размер на 86,61 лв./MWh без ДДС. ОСЪЖДА „Алексия 2002“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 240 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: